

ת"פ 42295/08/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד גומעה גאווי, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42295-08-17 מדינת ישראל נ' גאווי

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
גומעה גאווי - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצנית פזואלו

ב"כ הנאשם: עו"ד בכר ג'בארין, עו"ד חאלד אזברגה, עו"ד לאה צמל

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירת ניסיון הסעה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977, בשל כך שביום 28.5.16, בשעות הבוקר, הסיע ברכבו ארבע תושבות האזור שלא היו להן אישורי שהייה אל מחסום חיזמה.
2. ביום 10.12.17, הצדדים הציגו הסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע וכי יוכן בעניינו תסקיר מבחן. עוד הוסכם, כי המאשימה תגביל את עצמה בטיעוניה לעונש לשלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, וכי ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.
3. תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם בן 42, נשוי ואב לשתיים, עובד כקבלן בניה עצמאי, בוגר 12 שנות לימוד ולימודי הנדסת חשמל. בתסקיר נכתב כי לנאשם אין הרשעות פליליות קודמות, יש לו 31 הרשעות תעבורה והוא אף עומד לדין כעת בגין עבירת תעבורה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נטה להפחית מחומרת ריבוי עבירות התעבורה והסכנה הנשקפת מדפוסי נהיגתו, וכי ביחס לעבירה הנוכחית, התקשה לקבל אחריות מלאה, טען כי הגיע למחסום בטעות והתכוון לבצע פניית פרסה בלבד. הנאשם הביע חרטה על עצם האירוע והסביר כי בדיעבד היה נמנע מלהתקרב עם רכבו למחסום. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם מקיים אורח חיים מסודר בתחום העבודה והמשפחה אך מתקשה לתת אמון ולשתף בקשייו ובשל הקושי לקבל אחריות מלאה על התנהגותו והסברת המניעים שהובילו לביצוע העבירה, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית.

4. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש בהתאם לעמדתה במסגרת הסדר הטיעון, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירה ואת קשייו של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו. משהתברר כי הנאשם אינו מתאים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בשל סירובו לרצות עונש זה, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר של ממש בצירוף יתר רכיבי הענישה שהתבקשו.

5. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעת הנאשם. נטען כי הנאשם הוא קבלן בניין הרשום בפנקס הקבלנים וכי הרשעה עשויה לחבל בהמשך עיסוקו. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור בין אם תתקבל בקשתו לביטול ההרשעה ואף אם תיוותר ההרשעה על כנה, תוך שהדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו אדם עובד ומנהל אורח חיים נורמטיבי, אשר טעה טעות חד פעמית, שההליכים הפליליים שהתקיימו בגינה, הרתיעו אותו מלחזור עליה. מטעם ההגנה הוגשו תעודות גמר של קורס מנהלי עבודה, רישיונות קבלן של הנאשם, תעודת עוסק מורשה ומכתב המלצה מאחד מלקוחותיו.

במסגרת הטיעון המשלים לעונש ביקש ב"כ הנאשם להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, והסביר כי סירובו של הנאשם לרצות מאסר בעבודות שירות נעוץ ברצונו להימנע מלעזוב פרויקטים שבהם הוא מועסק כמנהל עבודה.

6. הנאשם בדבריו לפני, שב והודה בביצוע העבירה, טען כי הוא קבלן רשום המעסיק כמה עובדים וכי העבירה נבעה כתוצאה מחוסר ניסיון. הנאשם אמר כי לא ישוב עוד על מעשיו.

7. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 26.7.18 קובעת כי הנאשם אינו כשיר לרצות עונש זה בשל סירובו. לאחר קבלת חוות דעת זו, קיימתי דיון נוסף ובמסגרתו ניתנה לנאשם הזדמנות לשוב ולהתראיין אצל הממונה על עבודות השירות. חוות הדעת מיום 22.10.18 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

סוגיית ביטול ההרשעה

8. הסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, כלל הסכמה על הרשעת הנאשם. די בכך כדי לדחות את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו, שכן הסדר הטיעון הוא כחווה המחייב את הצדדים לו.

9. ייתכן, כי לנוכח דברי ב"כ הנאשם בנוגע לנסיבות שבהן נחתם הסדר הטיעון (שורות 19-22 בעמ' 6 לפרוטוקול הדיון מיום 20.6.18), היה מקום לבחון בקשה של הנאשם לחזור בו מההסדר כולו, ולא רק מהחלק שמתייחס אל הנאשם. בקשה כזו לא התבקשה בצורה מפורשת, ואולם אף אם הייתה מתבקשת ומתקבלת, וביטול ההרשעה היה נשקל על ידי בית המשפט, לא היה מקום לבטלה, מהטעמים שיפורטו להלן;

10. ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה הנקבעת פ' 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 337) ועלפיה נדרשת התקיימותם של שני תנאים מצטברים, על מנת שבית המשפט יימנע מלהרשיע נאשם שנקבע כי ביצע עבירה:

האחדענינובשאלהאםסוגהעבירהבנסיבותבהןבוצעהמאפשריםלהימנעמהרשעהמבלי לפגועבשיקוליהענישהאחרים ; השני- האםההרשעהתפגעפגיעהחמורהבשיקוםהנאשם.

11. העבירה שביצע הנאשם פוגעת בראש ובראשונה בריבונותה של המדינה ובזכותה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, תוך סינון ומניעת כניסתם של אלה המהווים סכנה לביטחון המדינה ולתושביה. העבירה פוגעת אף בביטחון הציבור, זאת לנוכח הקושי לאתר בקרב השוהים הבלתי חוקיים בתחומי המדינה, את אלה שזוממים לבצע פיגועים.

12. מידת הפגיעה של המעשים בערך המוגן במקרה דנן אינה גבוהה, שכן מדובר בעבירת ניסיון בלבד וכן מדובר באירוע אחד המתייחס אמנם לארבע נשים, אותן ניסה הנאשם להסיע אל תוך שטח ישראל ואולם, אלו הן נשים המוכרות לנאשם היכרות אישית. עובדה זו יש בה להפחית במידת מה, אם כי לא באופן מוחלט, את הסיכון שנשקף כתוצאה מביצוע העבירה.

13. בהתאם להלכה שנקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.2.06), העבירה, גם בנסיבות המקרה דנן, אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים.

14. לא מצאתי אף כי הרשעת הנאשם עשויה לגרום נזק חמור לשיקומו. הנאשם הוא קבלן רשום בפנקס הקבלנים, מקצוע שהרשעה פלילית עשויה, לעיתים, להיות בעלת השפעה על הרישוי לעסוק בו. כללים בענין זה נקבעו בסעיף 8(א)(2) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות תשכ"ט-1969, ובתקנה 1 לתקנות רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות והתנהגות בניגוד למקובל), תשמ"ט-1988. עיון בדברי חיקוק אלה מלמד, כי העבירה שבה הורשע הנאשם, אינה מבין העבירות המנויות בתקנות שיש בה כדי להוביל לביטול רישומו של הנאשם בפנקס הקבלנים.

15. נטען כי לעיתים הנאשם מתבקש, במסגרת מכרזים מסוימים, לחתום על כתב ויתור המאפשר לבעל המכרז לקבל מידע על הנאשם מהמרשם הפלילי. חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א-1981, קובע מי הם הגופים הרשאים לקבל מידע מהמרשם הפלילי. קיים נוהג נפסד, הידוע ומוכר לבית המשפט, במסגרתו מעסיקים נוהגים לבקש מעובדיהם "תעודת יושר" או הצהרה בנוגע לרישום הפלילי שלהם, באופן שמנוגד להוראות החוק. מובן, כי אל לו לבית משפט לתת ידו לנוהג פסול זה באמצעות הימנעות מהרשעה של נאשמים שהוכחה אשמתם, כדי למנוע את פיטוריהם או אי העסקתם, כאשר המעסיקים עצמם אינם רשאים לקבל מידע כאמור.

16. לנוכח האמור לעיל, לא מצאתי לבטל את הרשעת הנאשם.

העונש

17. בקביעת מתחם העונש ההולם, שקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ואת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל, וכן שקלתי את רמת הענישה הנוהגת בפסיקה (ראו למשל רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**

הנ"ל וכן עפ"ג (ירושלים) 50887-09-17 אסולין נ' מדינת ישראל (19.6.18) .

18. מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל ממאסר קצר, בין שבועות ספורים, שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד שישה חודשי מאסר בפועל ולצד עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס ובמקרים המתאימים גם פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

19. בקביעת העונש המתאים לנאשם, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאות לביטוי בתסקיר שירות המבחן, את העובדה כי הוא עובד ומפרנס את משפחתו וכי לעונש שיוטל עליו בתוך מתחם העונש ההולם, צפויה להיות פגיעה כלכלית בו ובמשפחתו.

20. בניגוד לאמור בתסקיר המבחן, לנאשם שתי הרשעות קודמות שהתיישנו בעבירות אלימות. הרשעתו האחרונה היא משנת 2002. הרשעות אלה הן בתחומים שאינם רלבנטיים לעבירה בגינה הוא נותן את הדין כעת, ובשל כך ובשל חלוף הזמן, המשקל שיינתן להן הוא מועט ביותר.

21. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בשלב מוקדם יחסית של ההליך וחיסכון הזמן השיפוטי שבצידה. מנגד, יש לתת את הדעת להתרשמות שירות המבחן מקשייו של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו ולעובדה כי אף שירות המבחן לא המליץ על ענישה שיקומית. עם זאת, שקלתי את העובדה כי ההליך הפלילי שמתנהל נגד הנאשם הרתיע אותו וכי הוא שואף לקיים אורח חיים נורמטיבי.

22. בתסקיר המבחן נכתב כי לנאשם עבר תעבורתי עשיר מבחינת היקפו ואולם, הרישום התעבורתי של הנאשם לא הוגש לעיוני ולא אוכל להתייחס לאופיין של הרשעותיו בתחום זה. בשים לב לעובדה זו כמו גם לעובדה כי הנאשם למעשה לא השלים את ביצוע העבירה ולא הכניס, בסופו של יום, את תושבות האזור לתוך שטח ישראל, לא מצאתי לגזור על הנאשם עונש של פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

23. לנוכח האמור לעיל, העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 13.12.18 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של הממונה על עבודות השירות.

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חודשיים על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 2.12.18.

24. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ט, 23 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים.